ଟିକେଟି ଅଶୋଭନୀୟ କଥା

୧୩/୧୦/୧୯୮୮

ଗତ ସପ୍ତାହ ଥିଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଛୁଟୀର ସପ୍ତାହ । ବହୁ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍ଦୀପନା ମଧ୍ୟରେ ଏବର୍ଷର ଶାରଦୀୟ ଉତ୍ସବଟି ଓଡ଼ିଶାର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ପାଳିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏ ସମୟରେ ସାଧାରଣତଃ ଯେଉଁ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଏବଂ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗର ଆଶଙ୍କା କରାଯାଇଥାଏ, ଭସାଣି ପର୍ବକୁ ନେଇ ଯେଉଁ ଦଙ୍ଗାହଙ୍ଗାମା ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିଥାଏ, ସେପରି କୌଣସି ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତି ଏବର୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଗୌରବର କଥା । ଏଥିପାଇଁ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ନାଗରିକ ବନ୍ଧୁମାନେ ଏବଂ ସର୍ବସାଧାରଣ ସମସ୍ତେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ।

ପୂଜା ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ଛୁଟୀ ଉପଭୋଗ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ୩ଟି ପରିବାର କିନ୍ତୁ ଏଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ । ଆଜି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଚିନ୍ତା କଲାବେଳେ ଟିକିଏ ଖଟ୍‌କା ଲାଗୁଛି ଏବଂ ଆଉରି ଖରାପ ଲାଗୁଛି ଏଇ କଥା ଭାବି ଯେ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଟିକିଏ ଅଧିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇଥିଲେ ଏପ୍ରକାର ଅପ୍ରୀତିକର ଓ ଅଶୋଭନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟତମ ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ, ଏକମାତ୍ର 'କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ'ର ପ୍ରାୟ ୪୦ ଜଣ କର୍ମଚାରୀ ସେମାନଙ୍କର ଦାବୀ ହାସଲ ପାଇଁ ଗତ ୫୦ ଦିନ ଧରି ଧର୍ମଘଟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଗତ ସପ୍ତାହରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାବୀ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରକାଶକରି କିଛି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଅଭିନେତା, ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏବଂ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଦୀର୍ଘ ୫୦ ଦିନ ଧରି ଏ ଧର୍ମଘଟ ଚଳାଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ? ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ବିଶେଷ କିଛି ଜାଣିଛୁ ବୋଲି କହିହେବ ନାହିଁ । ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦିଆଯାଇଛି, ସେଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ହାରରେ ବେତନ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ସବୁ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଇଛି ତାହା ସେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ପାଉଥିବା ଦରମା ଓ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସରକାରୀ ଉଦ୍ୟୋଗମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ ପରିମାଣରେ ତୁଳନୀୟ । ତେଣୁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦାବୀ ପଛରେ କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷରେ, କର୍ମଚାରୀ ସଂଗଠନ, ତାଙ୍କର ସଂଗଠନର ସ୍ୱୀକୃତି ଦାବୀ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦେଇଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣର ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଅତୀତରେ ଶ୍ରମବିଭାଗ ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ଯେଉଁ ତ୍ରିପାକ୍ଷିକ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା ତାହା ଅସଫଳ ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିୟମତଃ ଏ ଦାବୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ହିଁ କରିପାରିବ । ଏଣୁ ତାଙ୍କ ଦାବୀର ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଉ ଏବଂ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସର୍ବାନ୍ତ କରଣରେ ସେମାନଙ୍କର ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ସରକାର ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ଏ ମାମଲା ପଠାଇବା ପାଇଁ କେଜାଣି କାହିଁକି କୁଣ୍ଠିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ହେଲା ଆମ ବିଚାରରେ କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ମାମଲା । କିନ୍ତୁ ଗତ ୫୦ ଦିନ ଭିତରେ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଏବଂ ସରକାର ଏ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଯେଉଁଭଳି ମନୋବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶୋଭନୀୟ ହୋଇନାହିଁ । ମାମଲାଟିକୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ମୂଳରୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ଗତ ୫୦ଦିନର ଧାରଣା ଅନଶନ କିମ୍ବା ଚିତ୍ରତାରକାମାନଙ୍କର ଅନଶନ ଧର୍ମଘଟ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରମମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କେତେକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ତଥାକଥିତ ଘେରାଉ ଏବଂ ପଥ ଅବରୋଧର ଅବକାଶ ମଧ୍ୟ ରହିନଥାନ୍ତା । ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ତାରକା ମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କ ଓ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ରହିବା ସ୍ୱାଭାବିକ । କାରଣ ଦିନ ରାତି ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ

ଆମ ଘରର ହାଲଚାଲ୍

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସେହିମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିଥାଆନ୍ତି । ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ଦାବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜି କର୍ମଚାରୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ତାରକାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିଲେ, ତାହା କେବଳ ସେମାନଙ୍କର କଳିଙ୍ଗ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓର ପ୍ରମୁଖ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବା ସୁସମ୍ପର୍କର ପରିଚୟ ଦେଉଛି ତାହା ନୁହେଁ, ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେ, ଏକ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ହିସାବରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ଗ୍ରାହକ-ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ଅସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରୁଛି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକ ସନ୍ତୋଷଜନକ ସମାଧାନ ପନ୍ଥା ନିରୂପଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର ଖାମଖିଆଲି ଏବଂ ମୁକାବିଲା ମନୋଭାବ ପ୍ରଶାସନ ଓ ପରିଚାଳନା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ୪୦ ଜଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ସଂଗଠନ ସଂଖ୍ୟାଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୌଣ ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଶକ୍ତିହୀନ ବୋଲି ଭାବିବା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାର ପରିଚୟ ଦେଉନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମ ବିଚାରରେ ସରକାର ଏ ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଏ ସମସ୍ୟାର ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲକୁ ପଠାଇବା ସବୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶୋଭନୀୟ ହେବ ।

ସେହିପରି ସରକାରୀ କଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନ ବିଧାନସଭା ଅଧିବେଶନର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେଲା । ସରକାର ଅଧ୍ୟାପକ ଏବଂ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରିସ୍ତରୀୟ କମିଟି ସୁପାରିଶକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଏବଂ ୩ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏ କମିଟି ତାଙ୍କର ସୁପାରିଶ ଜଣାଇବ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ । ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ବହୁ ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରହିବା ପାଇଁ ରାଜି ହେଲେ ଏବଂ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାପକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଯେଉଁ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ତାହା ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାର ସବୁକ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରସାରିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରିସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଥରେ ମଧ୍ୟ ବସିପାରିଲା ନାହିଁ । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ୩ ମାସ ସମୟ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧିକ ସମୟ ଖୋଜୁଥିଲେ ସେହିମାନେ କେଉଁ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଗଡ଼ାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ତାହାସାଧାରଣରେ ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ହେଉଛି । ସାଧାରଣ ଅଧ୍ୟାପକ ନୂତନ ଦରମାହାର ପାଇବେ ବୋଲି ବହୁ ଦିନରୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଛି । ତେଣୁ ଏ ପ୍ରକାର ଅହେତୁକ ବିଳମ୍ବ ଏବଂ ବେଖିଆଲୀ ମନୋଭାବ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ପୁଞ୍ଜିଭୂତ ଆଶଙ୍କା ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତତାକୁ ଆଉରି ଅଧିକ ଘନୀଭୂତ କରୁଛି । ଏ ଆଶଙ୍କା ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଯୋଗୁ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚରୁ ବିନା ଦରମାରେ ଥିବା ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୂଜାଛୁଟୀଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ଉପଭୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା ବୋଲି ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ।

ସେହିପରି ପଞ୍ଚାୟତ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାନେ ବିଧାନସଭା ମୌସୁମୀ ଅଧିବେଶନ ଆରମ୍ଭରୁ ନିଜରଦାବୀ ହାସଲ ପାଇଁ ଧାରଣା ଦେଇଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦାବୀ ଓ ଯୁକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ନିଜ ନିଜ ସମର୍ଥନ ଏବଂ ସଙ୍ଗଠନର ପରିଚୟ ଦେଲେ । ଶତାଧିକ ବିଧାୟକ ବନ୍ଧୁ ଏମାନଙ୍କର ଦାବୀଗୁଡ଼ିକୁ ଲିଖିତ ଭାବେ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ । ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ପଞ୍ଚାୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନୀତିଗତ ଭାବେ ନୂତନ ମାନ୍ୟତା ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ ସରକାର ତାଙ୍କର ଉଦାସୀନତାରେ ଅଟଳ ରହିଲେ । ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗୋଟାଏ ଯୁକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଆଉ କେତେ ଅଧିକ ସମର୍ଥନ ଏବଂ ସଂଗଠନ ଲୋଡ଼ା ଆମେ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ, ଅବଶ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ସମ୍ବଳ ସମସ୍ୟା ଏ ଦାବୀ ଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମୁଖ୍ୟପ୍ରଶ୍ନ । ତେବେ ବିଭାଗୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ବିଧାନସଭାରେ ଏ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଆଲୋଚନା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯେପରି ଭାଗ ନେଲେ ଓ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଲେ ସେଥିରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେ ଅବଗତ ସେ ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ରହିଯାଉଛି । ଦରମା ଛଡ଼ା ପଞ୍ଚାୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୌଳିକ ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ଯେଉଁଦାବୀ କରାଯାଇଥିଲା ସେବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମହୋଦୟ ଆଲୋଚନା କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ୪୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପଞ୍ଚାୟତ ସେକ୍ରେଟେରୀଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଆସ୍ଥାଭାଜନ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତେ । ତାହା ସେ କଲେ ନାହିଁ କି ପଞ୍ଚାୟତ ସେକ୍ରେଟାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗତ ପୂଜା ଛୁଟୀଟି ସେପରି ଉତ୍ସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାକୁନେଇ ସରକାରୀ କଳ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଜର ଶକ୍ତି ଓ କ୍ଷମତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାର ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଆମ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଆଦୌ ଶୋଭନୀୟ ହେଉନାହିଁ ବୋଲି ଆମର ବିଶ୍ୱାସ ।